

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: sekr. Sąd. Aneta Kaczyńska

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Poznań- Grunwald -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23.11.2017 r. sprawy:

V. S.

córki W. i B. z domu W.

urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że:

W dniu 27 lipca 2015 r. w P. podrobiła podpis A. S. (1) na wniosku polisy (...) na przyszłość” nr (...) złożonym w imieniu uposażonego A. S. (1) oraz w tym samym czasie i miejscu podrobiła podpis A. S. (1) na druku ankiety medycznej dotyczącej ubezpieczonego A. S. (1)

tj. o czyn z art. 270§ 1 kk

1. uznając, iż oskarżona dopuściła się czynu jej zarzucanego opisanego powyżej z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi tj. czynu z art. 270§ 1 k. k. w zw. z § 2a k. k., na podstawie art. 66§ 1 i 2 k. k. i art. 67§ 1 k. k. warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko niej na okres 1 (jednego) roku próby,
2. na podstawie art. 67§ 3 k. k. orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 400 (czteryście) zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 910 (dziewięćset dziesięć) zł. oraz wymierza jej opłatę w kwocie 100 (stu) zł.

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

W sprawie V. S. Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

V. i A. S. (2) byli wieloletnimi klientami N. N., ich obsługą zajmowała się M. K..

M. K. w dniu 27 lipca 2015 roku udała się do apteki na ul. (...), gdzie pracowała V. S., w celu zawarcia nowej polisy, albowiem poprzednia wygasła. Na miejscu przygotowały wniosek do polisy nr (...) oraz druk ankiety medycznej.V. S. poprosiła M. K., o to by mogła sama zanieść ją do podpisu mężowi.

Z dokumentami V. S. udała się do męża, jednak odpowiedział jej, że jest zajęty, a skoro ma upoważnienie sama może się za niego podpisać. V. S. podpisała dokumenty jako A. S. (1). Podpisaną polisę oraz podpisany druk ankiety medycznej oddała pracownikowi N. N..

W dniu 27 sierpnia 2015 roku doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia pomiędzy ubezpieczającym a Apteką (...) sp z o.o., a N. N. Towarzystwo (...) SA.

Oskarżona V. S. ma 51 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest farmaceutą. Prowadzi działalność gospodarczą, na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 23 i 24 lat.

Oskarżona nie była uprzednio sądowo karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podacie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonej V. S. (k. 85-86, 52-53 akt),
- zeznań świadków: M. K. (k. 86, 10-11 akt), E. G. (k. 86-87 akt),
- dokumentów uznanych za ujawnione na rozprawie w dniu 23 listopada 2017 roku (k. 87 akt) w postaci: zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k. 1 akt), oryginału wniosku o ubezpieczenie na życie (k. 4 akt), kopii pisma A. S. (1) (k. 2 akt), kopii oświadczenia A. S. (1) (k. 3 akt), protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 16 akt), protokołu pobrania materiału porównawczego (k. 22 akt), opinii wydanej na podstawie ekspertyzy z zakresu kryminalistycznych badań porównawczych pisma (k. 37-45 akt), kopii pełnomocnictwa (k. 78 akt), dokumentów ubezpieczeniowych (k. 79-84 akt).

Oskarżona V. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień. W toku postępowania sądowego oskarżona również nie przyznała się do zarzucanego jej czynu, wskazując iż była przekonana, że pełnomocnictwo upoważnia ją do składania podpisu za męża, w szczególności zaś, gdy małżonek wyraził zgodę na złożenie podpisu pod dokumentacją.

Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, albowiem co do kwestii istotnych dla sprawy były one zbieżne z wiarygodnymi zeznaniami M. K.. Oskarżona nie kwestionowała, że podpisała się za małżonka, a fakt ten znalazł potwierdzenie w opinii biegłej z zakresu badań dokumentów. Sąd jednak nie dał wiary oskarżonej, że będąc wykształconą osobą nie wiedziała, że nie była uprawniona do podpisywania się nazwiskiem męża..

W ocenie Sądu na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania **M. K.** Świadek zeznawała spójnie i rzeczowo, a jej zeznania korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonej, jak i wiarygodnymi zeznaniami Świadka E. G..

Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadka **E. G.**, choć jej zeznania nie przyczyniły się w większym stopniu dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie, albowiem nie była ona naocznym świadkiem zawarcia umowy, a o przedmiotowych okolicznościach sprawy dowiedziała się z pisma małżonka oskarżonej.

Jako w pełni wiarygodną Sąd ocenił **opinię wydaną na podstawie ekspertyzy z zakresu kryminalistycznych badań porównawczych pisma** bowiem została ona sporządzona w sposób rzetelny i jasny, jest wewnętrznie spójna i konsekwentna oraz została sporządzona przez biegłego o dużym doświadczeniu w zakresie opiniowania.

W niniejszej sprawie szczególnie ważny okazał się zebrany w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy w postaci dokumentów. Nie ma wątpliwości, iż wniosek o zawarcie umowy ubezpieczeniowej (...) nie może być uznany za wiarygodny w zakresie podpisu A. S. (1), albowiem biegły wykluczył nakreślenie go przez jego osobę. W pełni wiarygodne pozostają natomiast pozostałe dokumenty. Ich wartość dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd również nie znalazł podstaw, by podważać ich wartość dowodową z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej, stosownie do treści art. 270§1 k.k., podlega ten, kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Jako podrobienie dokumentu kwalifikowane jest również nakreślenie na dokumencie cudzego podpisu (wyr. SN z 11.3.2004 r., III KK 336/03, L.). Co istotne zgoda osoby, której podpis na dokumencie został podrobiony, nie wyłącza bezprawności tego czynu (post. SN z 21.6.2007 r., III KK 122/07, Prok. i Pr. – wkł. 2008, Nr 1, poz. 7; wyr. SN z 9.9.2002 r., V KKN 29/01, Prok. i Pr. – wkł. 2003, Nr 2, poz. 5). Okoliczność ta może jedynie zmniejszyć stopień jego społecznej szkodliwości (zob. post. SN z 5.7.2006 r., V KK 68/06).

Występek z art. 270§1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, podrobienie wymaga bowiem działania w celu użycia dokumentu jako autentycznego, toteż może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim.

Cechą wypadku mniejszej wagi przewidzianego w art. 270§2a k.k. jest niska społeczna szkodliwość czynu oceniana w oparciu o art. 115§2 k.k.

Zgodnie z dyspozycją art. 66§1 k.k., Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżona podrobiła podpis swojego męża na wniosku nr (...) jak również na druku ankiety medycznej, jednakże z uwagi na opisane wyżej okoliczności sprawy Sąd uznał za zasadne przyjęcie, iż wina oskarżonej i szkodliwość społeczna czynu nie są znaczne.

Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynów (posiadanie pełnomocnictwa do załatwiania spraw, motywację oskarżonej, przedłużenie polisy już istniejącej uprzednio), jak również brak wystąpienia realnej szkody. Tym samym Sąd uznał, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu, z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, tj. czynu z art. 270§1 k.k. w zw. z §2 k.k.

Czyn oskarżonej był zawiniony, ponieważ ze względu na wiek i poczytalność jest ona zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby przyjąć, że zaistniały okoliczności wyłączające winę oskarżonej w rozumieniu przepisów k.k.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonej V. S. za udowodnioną Sąd doszedł do przekonania, iż w niniejszym przypadku istnieją przesłanki do zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Wydając rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonej V. S. Sąd miał również na uwadze, że oskarżona nie była do tej pory sądownie karana i prowadzi ustabilizowany tryb życia. W ocenie Sądu, tak właściwości jak i warunki osobiste, jak i dotychczasowy sposób życia oskarżonej wskazują na to, że mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie ona przestrzegała porządku prawnego. Jej zachowanie w toku postępowania pozwala prognozować, że bycie uczestnikiem postępowania karnego będzie dla niej wystarczającą przestrogą na przyszłość.

Stosownie do powyższego Sąd na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. oraz art. 67§1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonej V. S., ustalając że dopuściła się ona czynu z art. 270§1 k.k. w zw. z §2a k.k. na okres 1 (jednego) roku tytułem próby. W ocenie Sądu orzeczony okres próby będzie wystarczający dla zweryfikowania słuszności postawionej V. S. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Aby zaś odczuli realną dolegliwość sąd orzekł wobec niej świadczenie pieniężne oraz obciążył kosztami postępowania.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. oraz art. 7 ustawy o opłatach w sprawach Sąd obciążył oskarżoną kosztami postępowania w kwocie 910 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 100 zł.

SSR Katarzyna Stolarek